

Številka: 018-118/2022-11

Datum: 21. 12. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda, kot predsednika senata, ter Sama Červeka in Andraža Žvana, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Prevzem in končna obdelava dehidriranega blata iz CČN Ptuj*« na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Kostak, komunalno in gradbeno podjetje, d.d., Leskovška cesta 2A, 8270 Krško, ki ga zastopa ODVETNIK DEJAN GUČEK, Ulica Dušana Kvedra 43A, 3230 Šentjur (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika KOMUNALNO PODJETJE PTUJ D.D., Puhova ulica 10, 2250 Ptuj (v nadaljevanju: naročnik), 21. 12. 2022

odločila:

1. Zahtevak za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil 3. 6. 2022, pod št. objave JN003822/2022-E01, in v Uradnem listu EU 7. 6. 2022, pod št. objave 2022/S 108-306289.

Naročnik je 18. 7. 2022 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN003822/2022-ODL01 objavil dokument *Odločitev*, št. JN-9/2022, s katerim je odločil, da se predmetno javno naročilo odda ponudniku Surovina, družba za predelavo odpadkov d.o.o., Ulica Vita Kraigherja 5, 2000 Maribor. Zoper navedeno odločitev je vlagatelj vložil zahtevak za revizijo, ki ga je naročnik s sklepom z dne 16. 8. 2022 zavrnil, Državna revizijska komisija pa mu je s Sklepom, št. 018-094/2022-10 z dne 21. 9. 2022, ugodila in odločitev o oddaji naročila razveljavila.

Naročnik je 27. 9. 2022 na Portalu javnih naročil pod št. objave JN003822/2022-ODL02 objavil dokument *Odločitev*, št. JN-9/2022, s katerim je odločil, da predmetnega javnega naročila »ne odda nobenemu ponudniku, saj so vse prejete ponudbe nedopustne« (v nadaljevanju: odločitev o neoddaji naročila). V obrazložitvi navedene odločitve je naročnik v zvezi z vlagateljevo ponudbo zapisal, da le-ta presega naročnikova zagotovljena sredstva, zaradi česar se kot nedopustna zavrne in pojasnil, da so zagotovljena sredstva za predmetno javno naročilo opredeljena v *Planu najpomembnejših stroškov izvajanja dejavnosti odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod v Mestni občini Ptuj za obdobje petih let*, št. 320 CČN/2021 z dne 20. 10. 2021 (v nadaljevanju: *Plan stroškov*). V obrazložitvi je naročnik zapisal še, da glede na dejstvo, da predmetnega javnega naročila ni oddal, zaradi česar je potrebno izvesti nov postopek oddaje javnega naročila, naročnik na podlagi četrtega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) v skladu z varovanjem javnega interesa in lastnih poslovnih interesov v povezavi z načelom gospodarnosti ter z namenom pridobitve ponudb, ki odražajo pravo stanje cen na trgu in na vrednost katerih ne bi vplivala vnaprej razkrita višina zagotovljenih sredstev, ne more razkriti informacije o obsegu zagotovljenih sredstev.

Zoper navedeno odločitev je vlagatelj pravočasno, 7. 10. 2022, vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da naročnik oziroma Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugotovi in v celoti razveljavi odločitev o neoddaji naročila, zahteva pa tudi povračilo stroškov postopka. Vlagatelj v zahtevku za revizijo izpostavlja sledeče kršitve naročnika:

- Obrazložitev izpodbijane odločitve je pomanjkljiva in ne zadosti potrebnim standardom obrazložitve: Zapis naročnika, da vlagateljeva ponudba presega zagotovljena sredstva, je v dejanskem smislu popolnoma nekonkretiziran in kot tak ne predstavlja potrebnega standarda obrazložitve. Naročnik v obrazložitvi ni navedel niti ocenjene vrednosti javnega naročila niti višine zagotovljenih sredstev, prav tako vlagatelju ni omogočil vpogleda v *Plan stroškov*. Sklicevanje naročnika na dejstvo, da ne more razkriti višine zagotovljenih sredstev zaradi varovanja javnega interesa in poslovnih interesov v povezavi z načelom gospodarnosti ter z namenom pridobitve ponudb, ki odražajo pravo stanje cen na trgu, ni legitimno, saj bo naročnik v novem postopku oddaje javnega naročila moral opraviti novo oceno vrednosti javnega naročila in bo s tem v zvezi lahko zagotovil tudi drugačen obseg sredstev. Vlagatelj še izpostavlja, da bo v primeru zavrnitve zahtevka za revizijo izpodbijana odločitev takoj po odločitvi Državne revizijske komisije postala pravnomočna, kar pa pomeni, da bo sam lahko nemudoma zahteval dokumente, ki jih je zahteval že v okviru pravice do vpogleda, tudi po institutu dostopa do informacij javnega značaja.
- Kršena je bila vlagateljeva pravica do vpogleda: Vlagatelj je naslednji dan po objavi izpodbijane odločitve naročnika pozval, da mu v okviru pravice do vpogleda po 35. členu ZJN-3 posreduje dokument, v katerem so opredeljena njegova zagotovljena sredstva (tj. *Plan stroškov*) in vso preostalo dokumentacijo, s katero je bila določena ocenjena vrednost javnega naročila. Naročnik je navedeno zahtevo neutemeljeno zavrnil z obrazložitvijo, da se lahko skladno s petim odstavkom 35. člena ZJN-3 vpogleda zgolj v ponudbo izbranega ponudnika, ne pa tudi v naročnikovo dokumentacijo.
- Vlagateljeva ponudbena cena dejansko ne presega zagotovljenih sredstev naročnika, saj so le-ta višja: Vlagatelj primarno predlaga, da mu Državna revizijska komisija v okviru odločanja o revizijskem zahtevku skladno s petim odstavkom 31. člena ZPVPJN omogoči vpogled v dokument, v katerem so opredeljena zagotovljena sredstva, ter da mu po opravljenem vpogledu omogoči dopolnitev zahtevka za revizijo. Podredno pa vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija sama opravi vpogled v dokument *Plan stroškov* ter opravi primerjavo med njegovo ponudbeno ceno in med zagotovljenimi sredstvi naročnika.
- Naročnik z dokumentom *Plan stroškov* fiktivno prikazuje zagotovljena sredstva: Vlagatelj pojasnjuje, da za primer, če je cena brez DDV za prevzem in končno obdelavo dehidriranega blata iz CČN Ptuj v dokumentu *Plan stroškov* dejansko opredeljena na manj kot 183,00

EUR/tono, kolikor je bila cena po njegovi ponudbi, izpostavlja, da je bila takšna cena vnesena v dokument naknadno (da je bil dokument glede na prvotno besedilo in navedbo zagotovljenih sredstev spremenjen), vse z namenom, da je naročnik vzpostavil pogoje za odločitev o nedopustnosti ponudbe vlagatelja in ostalih dveh ponudnikov. Navedeni dokument ob začetku postopka oddaje javnega naročila s strani naročnika ni bil »zaklenjen« in je bil kot tak nato podvržen njegovemu prilagajanju, s tem v zvezi pa naj Državna revizijska komisija po potrebi aktivira strokovnjaka s področja računalniške forenzike. Naročnik je dokument spremenil za potrebe predmetne odločitve, saj je vseskozi preferiral ponudnika Surovina, družba za predelavo odpadkov d.o.o. in mu želi tudi tokrat predmet konkretnega javnega naročila pridržati za novo javno naročilo. Preferiranje navedenega ponudnika jasno in nedvoumno izhaja iz sklepa Državne revizijske komisije, št. 018-094/2022-10 z dne 21. 9. 2022, s katerim je bilo ugotovljeno, da je naročnik kršil določbe ZJN-3 in določila lastne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je njegovo ponudbo opredelil kot dopustno. Tudi v okviru postopka oddaje javnega naročila št. JN004693/2021, katerega predmet je prevzem in končna obdelava dehidriranega blata iz CČN Ptuj, je bil izbran navedeni ponudnik in ne ponudnik EKOMO d.o.o., ki je oddal najugodnejšo ponudbo. Vlagatelj v nadaljevanju podaja tabelo, iz katere so razvidne cene prevzema in končne obdelave dehidriranega blata pri različnih komunalnih podjetjih v Republiki Sloveniji, kot so jim jih izbrani ponudniki zagotavljali v letu 2022. Povprečna cena oddanih javnih naročil v letu 2022 (186,76 EUR) je bila višja, kot je bila ponudba vlagatelja (183,00 EUR) in že navedena splošna tržna analiza letošnjih odločitev priča, da naročnik nikakor ni mogel razumno pričakovati, da bo cena predmetnega javnega naročila nižja od 183,00 EUR. Pri zagotavljanju sredstev naročniki praviloma upoštevajo tržne razmere, kar je naredil tudi naročnik. Na spletni strani Mestne občine Ptuj je več odgovorov na temo oddaje in končne obdelave blata iz CČN Ptuj. Iz odgovora, ki ga je naročnik dal na vprašanje M. K. iz svetniške skupine DeSUS, med drugim izhaja, da se zadnje ponujene cene iz javno objavljenih postopkov oddaje javnih naročil drugih izvajalcev javne službe, gibljejo nekoliko nad 200,00 EUR/tono prevzetega blata. Ta odgovor priča o poznavanju tržnih razmer naročnika, le-te pa so tudi ključ za rezervacijo sredstev in za načrtovanje javnega naročila. Tudi interne cene prevzema in končne obdelave dehidriranega blata iz CČN Ptuj pri naročniku so bile v obdobju zadnjih dveh let takšne, da so zagotovljena sredstva naročnika prav gotovo presegala 183,00 EUR. Cena na tonno za prevzem in končno obdelavo dehidriranega blata iz CČN Ptuj po veljavnem Okvirnem sporazumu o prevzemu in končni obdelavi dehidriranega blata iz CČN Ptuj, sklenjenim z družbo Surovina, družba za predelavo odpadkov d.o.o., znaša 155,00 EUR brez DDV oziroma 169,73 EUR z DDV (pogodba se izvaja od 21. 9. 2021). Glede na relevantno metodo za izračun ocenjene vrednosti javnih naročil (10. točka 24. člena ZJN-3) je jasno, da že ocenjena vrednost javnega naročila s strani naročnika ob upoštevanju metodoloških določil ni mogla biti nižja od 3.394.600,00 EUR (20.000 ton x 169,73 EUR). Vlagatelju je še znano, da je konec leta 2021 nadzorni svet naročnika odločal o podražitvi cen komunalnih storitev, kar je naredil tudi iz razloga predvidenega povečanja stroškov ravnanja z dehidriranim blatom. Vse navedeno se je pri naročniku odrazilo tudi v povečanih zagotovljenih sredstvih za ravnanje s komunalnim blatom. Neizpodbitno dejstvo je namreč, da zagotovljena sredstva pri naročnikih vedno vsaj dosegajo ocenjeno vrednost, običajno pa jo presegajo, saj je potrebno upoštevati tržne razmere. Državna revizijska komisija bo v okviru vpogleda v dokumentacijo, vezano na ocenjeno vrednost, in ob vpogledu v dokument *Plan stroškov* morala sama narediti življenjsko logične zaključke glede pristnosti in avtentičnosti zapisane ocene o zagotovljenih sredstvih. Prav tako vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija vpogleda tudi v »druge finančne planske dokumente« (k predložitvi katerih naj naročnika pozove), iz katerih bo prav tako lahko zaključila, da je v konkretnem primeru prišlo do prilagajanja dokumentacije za potrebe sprejete odločitve, da se tudi preostale tri ponudbe zavrnejo kot nedopustne. V kolikor temu ne bi bilo tako, bi naročnik že pri prvi odločitvi o oddaji javnega naročila ponudbo vlagatelja in preostalih dveh ponudnikov zavrnil kot

nedopustne iz razloga preseganja zagotovljena sredstva, pa tega ni naredil. Vlagatelju je še znano, da je naročnik zaradi povečanja cen prevzema in končne obdelave blata na slovenskem trgu v obdobju dveh let, ko se je zaprl madžarski trg, vseskozi iskal rešitve za zmanjšanje količine blata na način izgradnje sušilne naprave in njegovega dodatnega izsuševanja. Ob takšnih okoliščinah je popolnoma jasno, da se je naročnik zavedal, da mora zagotavljati večja sredstva na postavki prevzema in končne obdelave blata in je to tudi naredil, vse dokler ni za potrebe predmetne odločitve začel s prikrojevanjem dejstev. Ob tem vlagatelj še izpostavlja, da naročniku sporne prakse zavestnega prilagajanja niso tuje, saj je v preteklosti že bil v kazenskem postopku, ko je zavestno zaračunaval 10% višjo okoljsko dajatev, kot jo je predpisovala Uredba, kar je vse razvidno iz Letnega poročila skupine KP PTUJ 2021. Vlagatelj predlaga, da se o vseh izpostavljenih dejstvih prilagajanja zasliši člane komisije za oddajo javnega naročila. Vlagatelj zahteva še, da Državna revizijska komisija odloči po izvedeni ustni obravnavi.

Naročnik je s *Sklepom*, št. JN-9/2022 z dne 18. 10. 2022, vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil, zavrnil pa je tudi njegovo zahtevo za povračilo stroškov (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo). Na posamezne vlagateljeve očitke odgovarja, kot sledi:

- Glede obrazloženosti izpodbijane odločitve in kršitve pravice do vpogleda: Naročnik ni dolžan javno objaviti višine zagotovljenih sredstev, niti ocenjene vrednosti javnega naročila. Prav tako ima skladno s četrtem odstavkom 90. člena ZJN-3 pravico, da nekaterih informacij o oddaji naročila ne objavi, če bi njihovo razkritje oviralo izvajanje zakona ali bi bilo sicer v nasprotju z javnim interesom, če bi škodilo upravičenim poslovnim interesom posameznega javnega ali zasebnega gospodarskega subjekta ali če bi lahko vplivalo na pošteno konkurenco med gospodarskimi subjekti. Kot izhaja iz prakse Državne revizijske komisije, je kot takšne informacije brez dvoma mogoče šteti tudi podatke o zagotovljenih sredstvih naročnika. Naročnik ocenjuje, da je izpodbijana odločitev obrazložena do te mere, da se je vlagatelj lahko seznanil s konkretnim razlogom za zavrnitev njegove ponudbe ter zoper odločitev vložil zahtevek za revizijo, v katerem je lahko navedel vsa relevantna dejstva in predlagal izvedbo dokazov, s katerimi dokazuje njeno nezakonitost. Razlogi za zavrnitev vlagateljeve ponudbe (preseganje zagotovljenih sredstev) so zadostili določbi tretjega odstavka 90. člena ZJN-3, ustaljeni praksi Državne revizijske komisije, pa tudi načelu transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3). Naročnik ugotavlja, da je ravnal zakonito tudi pri tem, ko vlagatelju ni omogočil vpogleda v postopkovno dokumentacijo – torej v *Plan stroškov* in *Izračun ocenjene vrednosti javnega naročila*. Peti odstavek 35. člena ZJN-3 ne vsebuje izrecne določbe, po kateri bi moral naročnik po sprejemu odločitve o oddaji naročila ponudniku na njegovo zahtevo dovoliti vpogled tudi v ostalo dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Peti odstavek 35. člena ZJN-3 v povezavi s prvim odstavkom 6. člena ZJN-3 je potrebno razlagati na način, da mora naročnik vlagatelju omogočiti vpogled v dokumentacijo naročnika, ki je neločljivo povezana s ponudbo izbranega ponudnika, ne daje pa podlage za to, da bi se vlagatelj seznanil s celotno dokumentacijo o vodenju postopka. Naročnik je torej utemeljeno zavrnil posredovanje dokumenta, v katerem so opredeljena zagotovljena sredstva naročnika, kot tudi vso preostalo dokumentacijo, s katero je bila določena ocenjena vrednost.
- Glede višine zagotovljenih sredstev naročnika: Zagotovljena sredstva za predmetno javno naročilo so opredeljena v *Planu stroškov*. Z navedenim dokumentom je naročnik zagotovil sredstva za prevzem in končno obdelavo blata, ki predstavljajo del stroškov čiščenja odpadnih vod, in sicer za obdobje od leta 2022 do vključno leta 2026. V navedenem dokumentu je predvidel letni dvig stroškov glede na obstoječo ceno storitve za prevzem in končno obdelavo blata. Naročnik je pred začetkom oddaje javnega naročila opravil tudi izračun ocenjene vrednosti javnega naročila, kot izhaja iz dokumenta *Izračun ocenjene vrednosti javnega naročila* z dne 31. 5. 2022. Pri izračunu ocenjene vrednosti je naročnik upošteval sedanjo vrednost storitve na trgu, ki je predmet naročila, pri čemer je ceno/tono

tudi navedel, upošteval pa je tudi možnost zvišanja cen po enem letu. Naročnik je imel nekoliko več zagotovljenih sredstev od ocenjene vrednosti javnega naročila, zato je pri odločitvi tudi upošteval zagotovljena sredstva.

- Glede fiktivnega prikazovanja zagotovljenih sredstev: Naročnik je *Plan stroškov* sprejel dne 20. 10. 2021 in se ni spreminjal, kar bo lahko potrdila tudi Državna revizijska komisija, saj je bila dokumentacija, vezana na ocenjeno vrednost in zagotovljena sredstva, že v prvem revizijskem postopku posredovana Državni revizijski komisiji, ki lahko preveri, da gre za isto dokumentacijo, kot jo je naročnik odstopil v predmetnem revizijskem postopku. Naročnik nikakor ne preferira ponudnika Surovina, družba za predelavo odpadkov d.o.o., ampak je zgolj upošteval sklep Državne revizijske komisije, št. 018-094/2022-10 z dne 21. 9. 2022, in v ponovljenem postopku njegovo ponudbo zavrnil kot nedopustno. Glede zavrnitve ponudbe ponudnika EKOMO d.o.o. v postopku oddaje javnega naročila št. JN004693/2021 naročnik pojasnjuje, da so razlogi za njegovo postopanje natančno obrazloženi v Odločitvi o oddaji navedenega javnega naročila in so še vedno javno dostopni. V zvezi s tabelaričnim prikazom cen storitev pri drugih naročnikih naročnik navaja, da vlagatelj selektivno navaja zgolj javna naročila, kjer so bile podane višje cene, kot v predmetnem postopku, na ostale pa kar »pozabi«. Naročnik primeroma navaja postopka oddaje javnega naročila št. JN003143/2021 in JN000706/2022 ter dodaja, da je tudi sam v obdobju od 1. 3. 2020 do 31. 10. 2021 plačeval ceno 117 EUR/tono, v obdobju od 27. 9. 2021 do 31. 10. 2022 pa 155 EUR/tono. Glede svetniškega vprašanja št. 1585/35 z dne 12. 5. 2022 naročnik pojasnjuje, da se navedeno vprašanje nanaša na cene, ki jih je naročnik plačeval v letu 2022, tj. 155 EUR brez DDV, ki se očitno tudi zastavljavcu vprašanja zdijo previsoke. Navedeno vprašanje in odgovor Mestne občine Ptuj se ne nanaša na izvajanje javnega naročila s strani naročnika, ampak zgolj na to, kako pristopiti k reševanju odvoza in predelave blata v naprej, torej tudi z možnostjo izgradnje sežigalnice teh odpadkov v Mestni občini Ptuj. Glede svetniškega vprašanja št. 805/19 z dne 19. 10. 2020, naročnik pojasnjuje, da je pri pripravi odgovora oktobra 2020 opozoril, da cene skokovito rastejo in so odraz trenutnega stanja in možnosti na trgu. Kljub temu, da so se takrat cene gibale nad 200 EUR/tono, pa je naročnik plačeval storitev po ceni 117 EUR, kar nedoumno izkazuje velik razkorak med cenami, ki so jih nekateri izvajalci ponujali v postopkih oddaje javnih naročil, in cenami, za katere so ostali naročniki dejansko plačevali storitve. Ugotovitve naročnika v zvezi s cenami v letu 2020 pa nimajo nikakršnega vpliva na cene v letu 2022, kaj šele, da bi jih moral naročnik upoštevati pri zagotovitvi sredstev za izvedbo javnega naročila. Glede odgovora Mestne občine Ptuj na svetniško vprašanje št. 899/21 z dne 11. 1. 2021, v zvezi s ceno 205 EUR/tono, ki jo je v postopku javnega naročila pridobilo JKP Slovenske Konjice, naročnik poudarja, da se bistveni del odgovora nanaša na nadaljnje ravnanje z blatom, saj bi bilo potrebno pristopiti k investiciji dodatnega sušenja blata ali pa k sežigu odpadkov v domačem okolju. Glede odgovora Mestne občine Ptuj na svetniško vprašanje št. 1306/29, v zvezi z izbiro izvajalca Surovina, družba za predelavo odpadkov d.o.o., naročnik pojasnjuje, da gre za postopek oddaje javnega naročila JN004693/2021, v katerem je bila ponudba ponudnika EKOMO d.o.o. zavrnjena kot nedopustna, ker navedeni ponudnik ni imel izvoznega dovoljenja. Naročnik dalje prereka navedbo vlagatelja, da zagotovljena sredstva zagotovo presegajo 183 EUR/tono, ter dodaja, da je vlagatelj kar sam izračunal ocenjeno vrednost, ki bi jo moral upoštevati naročnik. V zvezi z navedenim pojasnjuje, da je zagotovitev finančnih sredstev za izvedbo javnega naročila in izračun ocenjene vrednosti v celoti v pristojnosti naročnika. V zvezi z navedbo vlagatelja, da je konec leta 2021 nadzorni svet naročnika odločal o podražitvi cen komunalnih storitev, saj obstoječa cena ni več pokrivala vseh nastalih stroškov na dejavnosti, naročnik pojasnjuje, da se navedeno ne nanaša na dejavnost odvajanja in čiščenja odpadnih vod, kot to zmotno prikazuje vlagatelj, ampak na obvezno lokalno gospodarsko javno službo zbiranja, obdelave in odlaganja ostankov predelave komunalnih odpadkov. V zvezi z vlagateljevo navedbo, da bi moral naročnik že v prvi odločitvi o oddaji naročila ponudbo vlagatelja in preostalih dveh ponudnikov zavrniti kot nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih sredstev, naročnik

pojasnjuje, da takrat dopustnosti preostalih prejetih ponudb, razen izbrane, ni preverjal. Naročnik dalje še pojasnjuje, da je skupaj z Mestno občino Ptuj iskal rešitve za znižanje stroškov prevzema in končne obdelave blata, zato je pri izračunu zagotovljenih sredstev tudi predvidel višjo ceno, kot jo je imel po veljavnem Okvirnem sporazumu. V zvezi z očitkom vlagatelja, da je bil naročnik v kazenskem postopku, ko je zavestno zaračunal 10% višjo okoljsko dajatev, kot jo je predpisovala uredba, naročnik pojasnjuje, da je bila zahteva za preiskavo zoper naročnika zavrnjena, pa tudi sicer je bila odločitev o zaračunavanju okoljske dajatve sprejeta s strani takratne uprave družbe v letu 2006 in ne s strani zdajšnje uprave naročnika.

Naročnik je Državni revizijski komisiji preko portala eRevizija 18. 10. 2022, skladno s prvim odstavkom 29. člena ZPVPJN, odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo pravočasno opredelil v vlogi z dne 20. 10. 2022. Poudarja, da se naročnik ni opredelil do argumentov vlagatelja glede nelegitimnosti nerazkrivanja višine ocenjene vrednosti javnega naročila in višine zagotovljenih sredstev. Poleg tega še navaja, da je izkustveno in logično nemogoče, da bi ocenjena vrednost predmetnega javnega naročila v nerazkitem dokumentu »Izračun ocenjene vrednosti javnega naročila« v letu 2022 znašala manj kot 183,00 EUR/tono, ko pa je v postopku oddaje javnega naročila št. JN004693/2021 (torej v letu 2021) ocenjena vrednost znašala 210,00 EUR. In če je bila ocenjena vrednost predmetnega javnega naročila 183,00 EUR ali več (kar je bila), potem so bila tudi zagotovljena sredstva naročnika višja. Nikakor pa ne drži navedba naročnika, da naj bi se tržne razmere v letu 2022 spremenile in da naj bi se tržne cene v zadnjem obdobju zmanjšale (velja ravno nasprotno).

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Po pregledu odstopljene dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

I.

Državna revizijska komisija je najprej obravnavala med strankama sporno vprašanje, ali je naročnik v *odločitvi o neoddaji naročila*, s katero je obravnavani postopek javnega naročanja zaključil brez izbire najugodnejšega ponudnika, razloge za zavrnitev vlagateljeve ponudbe navedel jasno in konkretno do te mere, da je bila vlagatelju v zvezi z naročnikovo odločitvijo zagotovljena možnost učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je več odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-226/2018, 018-042/2019, 018-075/2020, 018-161/2021) zapisala, da je v novejši praksi, ki v celoti temelji na določbah ZJN-3, v zvezi z vprašanjem, ali je naročnik pri sprejemu odločitve o zavrnitvi ponudb kot nedopustnih zadostil standardu obrazloženosti in razloge za oceno o nedopustnosti ponudb navedel jasno ter konkretno do te mere, da je bila vlagatelju zagotovljena možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, oblikovala stališče, da se slednja uresničuje tudi skozi določbo tretjega odstavka 90. člena ZJN-3. Ta določa, da je naročnik dolžan v odločitvi o (ne)oddaji javnega naročila (med drugim) navesti razloge za zavrnitev ponudbe vsakega

neuspešnega ponudnika, ki ni bil izbran. Določba, ki (med drugim) odraža načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), v skladu s katerim mora biti ponudnik izbran na pregleden način in po predpisanem postopku, je ključnega pomena za zagotavljanje učinkovitosti kot enega temeljnih načel pravnega varstva v postopkih oddaje javnih naročil (9. člen ZPVPJN v povezavi s 7. členom ZPVPJN). Šele izpolnjena dolžnost naročnika, da obrazloži odločitev o (ne)oddaji javnega naročila, zagotovi ponudnikom možnost uresničitve pravice do učinkovitega pravnega sredstva, saj jim omogoči, da se seznanijo s poglobljenimi razlogi naročnikove odločitve, preverijo njihovo logično in pravno vzdržnost ter se na podlagi preizkusa razumnosti omenjene odločitve po lastni presoji odločijo, ali jo bodo morebiti izpodbijali v postopku pravnega varstva. Da bi mogli ponudniki sprejeti odločitev o (ne)uveljavljanju pravnega varstva, morajo biti v zadostni meri seznanjeni s konkretnimi ter jasnimi (in ne le z abstraktnimi ter pavšalnimi) razlogi, ki so naročnika vodili pri sprejemu njegove odločitve.

Prav tako je Državna revizijska komisija v več odločitvah (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-226/2018, 018-042/2019, 018-075/2020, 018-161/2021) zapisala, da določbe ZJN-3 ne nalagajo naročniku, da bi moral v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ali na portalu javnih naročil objaviti višino zagotovljenih sredstev ter da mu ni treba objaviti niti ocenjene vrednosti. Državna revizijska komisija je opozorila, da čeprav ZJN-3 naročniku objave podatka o zagotovljenih sredstvih ne nalaga, vseeno ne gre prezreti, da je naročnik tisti, ki mora zaradi uresničitve načela transparentnosti zagotoviti, da je ponudnik izbran (ali je, nasprotno, njegova ponudba zavrnjena) na pregleden način in po predpisanem postopku. Navedeno naročnika zavezuje, da oceno o preseganju zagotovljenih sredstev ustrezno obrazloži ter s tem omogoči preizkus njene razumnosti in pravilnosti. Kakšna, kako široka ter natančna naj bo v tem primeru obrazložitev, je prepuščeno presoji naročnika, ki mora tudi pri obrazložitvi odločitve o zavrnitvi ponudbe kot nedopustne zaradi preseganja zagotovljenih sredstev slediti temeljnemu izhodišču in z navedbo jasnih odločilnih dejstev ponudnikom zagotoviti možnost uresničitve učinkovitega uveljavljanja pravnega varstva.

Državna revizijska komisija je v izpostavljenih odločitvah opozorila tudi na možnost, da naročnik nekaterih informacij o oddaji naročila iz drugega in tretjega odstavka 90. člena ZJN-3 ne objavi, ker bi njihovo razkritje oviralo izvajanje zakona ali bi bilo sicer v nasprotju z javnim interesom, ker bi škodilo upravičenim poslovnim interesom javnega ali zasebnega gospodarskega subjekta ali ker bi lahko vplivalo na pošteno konkurenco med gospodarskimi subjekti (četrti odstavek 90. člena ZJN-3).

Za potrebe presoje (ne)utemeljenosti vlagateljevih navedb je Državna revizijska komisija najprej vpogledala v naročnikovo *odločitev o neoddaji naročila* in ugotovila, da je naročnik v njej v zvezi z vlagateljevo ponudbo navedel:

»Komisija naročnika je ugotovila, da ponudbe ostalih ponudnikov, in sicer: SAUBERMACHER SLOVENIJA d.o.o., KOSTAK d.d. in CEP d.o.o. presegajo naročnikova zagotovljena sredstva, zaradi česar se kot nedopustne izločijo iz nadaljnjega postopka oddaje javnega naročila. Zagotovljena sredstva za predmetno javno naročilo so opredeljena v Planu najpomembnejših stroškov izvajanja dejavnosti odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod.

[...]

Glede na dejstvo, da naročnik predmetnega javnega naročila ni oddal, zaradi česar je potrebno izvesti nov postopek oddaje javnega naročila, naročnik na podlagi četrtega odstavka 90. člena ZJN-3 v skladu z varovanjem javnega interesa in lastnih poslovnih interesov v povezavi z načelom gospodarnosti ter z namenom pridobitve ponudb, ki odražajo pravo stanje cen na trgu in na vrednost katerih ne bi vplivala vnaprej razkrita višina zagotovljenih sredstev, ne more razkriti informacije o obsegu zagotovljenih sredstev.

[...]

Naročnik bo po izteku pravnomočnosti oz. po zagotovitvi dodatnih sredstev izvedel nov postopek oddaje javnega naročila.»

Iz citirane obrazložitve *odločitve o neoddaji naročila* torej izhaja, da je naročnik vlagateljevo ponudbo ocenil kot nedopustno, ker je ugotovil, da vlagateljeva ponudbena cena presega zagotovljena sredstva. Navedeni razlog za zavrnitev ponudbe je predviden v 29. točki prvega odstavka 2. člena v povezavi s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 in je kot tak zakonit. Dalje je naročnik navedel, da bo po pravnomočnosti izpodbijane odločitve izvedel nov postopek oddaje javnega naročila, ob tem pa se je izrecno skliceval na četrty odstavek 90. člena ZJN-3, ki predstavlja podlago za nerazkritje določenih podatkov. V zvezi s slednjim je naročnik pojasnil, da bi razkritje podatka glede višine zagotovljenih sredstev lahko negativno vplivalo na javni interes in na njegov poslovni interes v novem postopku oddaje javnega naročila, kar je mogoče razumeti na način, da se želi izogniti položaju, v katerem bi ponudniki prilagajali ponudbene cene višini zagotovljenih sredstev. Glede na izpostavljeno vsebino *odločitve o neoddaji naročila* Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik ustrezno utemeljil, zakaj višine zagotovljenih sredstev ne bo razkril, ter dalje tudi ugotavlja, da obravnavanemu razlogu ni mogoče nasprotovati.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da se je v obravnavanem primeru vlagatelj lahko seznanil s pravno kvalifikacijo njegove ponudbe in dejanskim stanjem, na podlagi katerega je naročnik njegovo ponudbo ocenil kot nedopustno. Naročnikova odločitev je v predmetnem postopku, glede na konkretne okoliščine, obrazložena do te mere, da se je vlagatelj lahko seznanil s konkretnim razlogom za zavrnitev njegove ponudbe ter zoper odločitev vložil zahtevek za revizijo, v katerem je lahko navedel vsa relevantna dejstva in predlagal izvedbo dokazov, s katerimi dokazuje njeno nezakonitost. Na tej podlagi je vlagatelju zagotovljeno pravno varstvo v obsegu, kot ga določa ZPVPJN, zato njegovim očitkom o tem, da *odločitev o neoddaji naročila* ni ustrezno oziroma zadostno obrazložena, ni mogoče slediti.

II.

Državna revizijska komisija je dalje obravnavala vlagateljev očitek o tem, da naj bi mu naročnik nezakonito odrekel pravico do vpogleda v podatke o višini zagotovljenih sredstev za predmetno javno naročilo.

Obravnavani vlagateljev očitek je treba presoјati na podlagi določbe 35. člena ZJN-3, ki ureja vprašanja javnosti in zaupnosti v postopkih oddaje javnih naročil. Katere podatke je treba obravnavati kot javne, je določeno v drugem odstavku 35. člena ZJN-3, in sicer so javni podatki specifikacije ponujenega blaga, storitve ali gradnje in količina iz te specifikacije, cena na enoto, vrednost posamezne postavke in skupna vrednost iz ponudbe ter vsi tisti podatki, ki so vplivali na razvrstitev ponudbe v okviru drugih meril. Med podatki, ki jih je treba obravnavati kot javne, zakon ne navaja tudi podatkov o zagotovljenih sredstvih in/ali ocenjeni vrednosti javnega naročila, zato v tej fazi postopka od naročnika ni mogoče zahtevati vpogleda vanje. Vpogled v tovrstne podatke bi bilo mogoče od naročnika terjati šele po pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila, na podlagi določbe četrtega odstavka 35. člena ZJN-3, ki določa, da so vsi dokumenti v zvezi z oddajo javnega naročila po pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila javni, če ne vsebujejo poslovnih skrivnosti, tajnih in osebnih podatkov ter da se pred tem datumom določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, ne uporabljajo. Iz citirane določbe je torej razvidno, da je mogoče od naročnika uspešno terjati vpogled v podatke o zagotovljenih sredstvih in/ali ocenjeni vrednosti javnega naročila šele po pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila ali zavrnitvi vseh ponudb. Pred tem rokom namreč določbe Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. 24/03 z dne 7. 3. 2003 s sprem.; v nadaljevanju: ZDIJZ) ne veljajo (to pa hkrati pomeni, da po pravnomočnosti naročnikove odločitve veljajo poleg

omejitev dostopa do informacij, kot so določene v četrtem odstavku 35. člena ZJN-3, tudi omejitve dostopa do določenih informacij, za katere tako določa ZDIJZ).

Upoštevanje navedeno naročniku ni mogoče očitati, da je ravnal v nasprotju z ZJN-3, ko je zavrnil vlagateljevo zahtevo za vpogled v dokument, v katerem so opredeljena zagotovljena sredstva, ter v preostalo dokumentacijo, s katero je določena ocenjena vrednost.

Vlagatelj še navaja, da naj bi mu bilo zaradi zavrnitve možnosti vpogleda v spisovno dokumentacijo, iz katere so razvidni podatki o višini zagotovljenih sredstev, onemogočeno učinkovito uveljavljanje pravnega varstva. Tudi navedeni očitek vlagatelja je treba zavrniti kot neutemeljen. Kot je Državna revizijska komisija navedla zgoraj, določba 35. člena ZJN-3 od naročnika ne zahteva, da bi moral še pred pravnomočnostjo odločitve o oddaji javnega naročila omogočiti vpogled v podatke o zagotovljenih sredstvih in/ali ocenjeni vrednosti predmeta javnega naročila. Poleg tega je treba v obravnavanem primeru upoštevati, da (kot bo pojasnjeno v nadaljevanju) bistvo spora med naročnikom in vlagateljem ni v višini zagotovljenih sredstev in/ali ocenjene vrednosti predmeta naročila, ampak v tem, ali je naročnik pravilno in zakonito zavrnil vlagateljevo ponudbo kot nedopustno.

III.

Državna revizijska komisija je v nadaljevanju presojala še vlagateljov očitek, da je naročnik njegovo ponudbo neupravičeno zavrnil kot nedopustno iz razloga preseganja zagotovljenih sredstev. Vlagatelj navaja, da njegova ponudbena cena dejansko ne presega zagotovljenih sredstev naročnika ter da naročnik z dokumentom *Plan stroškov* fiktivno prikazuje zagotovljena sredstva.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala (prim. npr. odločitev v zadevi št. 018-044/2019), da ZJN-3 ne vsebuje posebnih določb, ki bi urejale način določanja zagotovljenih sredstev, vsebuje pa določbe, ki se nanašajo na določanje višine ocenjene vrednosti. Kot izhaja iz prvega odstavka 24. člena ZJN-3, je ocenjena vrednost javnega naročila tista vrednost, katere izračun temelji na celotnem plačljivem znesku brez DDV, kakor ga oceni naročnik, vključno s katerokoli opcijo in morebitnimi podaljšanji naročil, kakor je izrecno navedeno v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Na podlagi prvega odstavka 66. člena ZJN-3 lahko naročnik po izračunu ocenjene vrednosti javnega naročila začne postopek oddaje javnega naročila, pri čemer mora biti v skladu s petim odstavkom 24. člena ZJN-3 način izračuna ocenjene vrednosti razviden iz dokumentacije o javnem naročilu, ki jo vodi naročnik. Ocenjena vrednost javnega naročila je torej tista vrednost, ki jo naročnik določi ob upoštevanju pravil javnega naročanja, od nje pa so odvisna nadaljnja ravnanja naročnika v postopku oddaje javnega naročila (pravilna izbira vrste postopka, dolžnost objave javnega naročila ipd.).

Zagotovljena sredstva na drugi strani predstavljajo znesek, ki ga ima naročnik zagotovljenega (predvidenega oziroma pripravljenega) za plačilo obveznosti iz naslova sklenjene pogodbe o izvedbi javnega naročila v skladu s predpisi, ki urejajo javne finance. Zakonsko določilo, na podlagi katerega kot dopustne ni mogoče oceniti ponudbe, ki presega zagotovljena sredstva, zato v prvi vrsti ni namenjeno zagotavljanju načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), temveč uresničevanju načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3), ki naročniku nalaga izvedbo javnega naročanja na način, da z njim zagotovi uspešno in učinkovito porabo javnih sredstev ter uspešno doseže cilje svojega delovanja, določene skladno s predpisi, ki urejajo porabo proračunskih in drugih javnih sredstev.

Na podlagi navedenih izhodišč lahko Državna revizijska komisija v postopku pravnega varstva preveri le, ali je naročnik ocenjeno vrednost izračunal v skladu s pravili javnega naročanja in ali

je posledično izbral pravilen postopek javnega naročanja. Ker načrtovanje in razporejanje zagotovljenih sredstev, kot je bilo že zapisano, ni urejeno v predpisih s področja javnega naročanja, temveč v predpisih, ki urejajo področje javnih financ, pa Državna revizijska komisija v postopku pravnega varstva ni pristojna za način izračunavanja in določanja zagotovljenih sredstev. Državna revizijska komisija lahko v postopku pravnega varstva preveri le, ali je podatek o zagotovljenih sredstvih na pregleden način razviden iz dokumentacije postopka oddaje javnega naročila in ali je naročnik pravilno primerjal njihovo višino in ponudbene cene, v okviru konkretnih navedb pa še, ali se je višina zagotovljenih sredstev med postopkom oddaje javnega naročila spreminjala z namenom zavrnitve ponudbe določenega ponudnika.

Ob upoštevanju navedenega in revizijskih navedb vlagatelja je Državna revizijska komisija vpogledala v dokumentacijo predmetnega postopka oddaje javnega naročila in ugotovila, da je naročnik dne 20. 10. 2021 sprejel dokument *Plan stroškov*, iz katerega (med drugim) izhaja višina sredstev, ki jih je naročnik zagotovil za prevzem in končno obdelavo blata po posameznih letih, in sicer za leta 2022, 2023, 2024, 2025 in 2026. Preračun višine zagotovljenih sredstev upošteva obdobje veljavnosti okvirnega sporazuma, kot izhaja iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. od 1. 11. 2022 do 31. 10. 2026), pokaže, da vlagateljeva ponudba dejansko presega zagotovljena sredstva, ki jih ima naročnik na voljo za plačilo obveznosti iz naslova sklenjenega okvirnega sporazuma.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo navaja, da je naročnik dokument, v katerem so opredeljena zagotovljena sredstva, naknadno spremenil za potrebe predmetne odločitve. Vlagatelj navedeno utemeljuje: (1) z analizo cen prevzema in končne obdelave blata pri različnih komunalnih podjetjih v Republiki Sloveniji v letu 2022, iz katere naj bi bilo razvidno, da je povprečna cena oddanih javnih naročil v letu 2022 znašala 186,76 EUR/tono in je torej višja od ponudbe vlagatelja (183,00 EUR), zaradi česar naročnik po mnenju vlagatelja nikakor ni mogel razumno pričakovati, da bo cena predmetnega javnega naročila nižja od 183,00 EUR, (2) s sklicevanjem na vprašanje enega od mestnih svetnikov in s tem povezanim odgovorom Mestne občine Ptuj, iz katerega izhaja, da se zadnje ponujene cene iz javno objavljenih postopkov oddaje javnih naročil drugih izvajalcev javne službe gibljejo nekoliko nad 200,00 EUR, (3) s sklicevanjem na interne cene prevzema in končne obdelave dehidriranega blata pri naročniku v obdobju zadnjih dveh let ter (4) z dejstvom, da je nadzorni svet naročnika konec leta 2021 odločal o podražitvi cen komunalnih storitev.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da četudi bi se vse izpostavljene okoliščine izkazale kot resnične, navedeno še ne zadošča za zaključek, da je naročnik po poteku roka za oddajo ponudb (8. 7. 2022) posegel v dokument, v katerem so opredeljena zagotovljena sredstva. Navedene okoliščine bi kvečjemu lahko kazale na to, da je naročnik za izvedbo predmetnega javnega naročila zagotovil sredstva v neustrezni višini, vendar pa Državna revizijska komisija na tem mestu ponovno pojasnjuje, da morebitna napačna (prenizka) ocena višine potrebnih sredstev za plačilo obveznosti, ki izvirajo iz pogodbe o izvedbi javnega naročila oziroma okvirnega sporazuma, ne more biti predmet revizijskega postopka, saj ne gre za vprašanje, ki bi ga urejali predpisi s področja javnih naročil.

Vlagatelj v zvezi z naknadnim spreminjanjem dokumenta, v katerem so opredeljena zagotovljena sredstva, sicer predlaga še zaslišanje članov komisije za oddajo javnega naročila ter vpogled v elektronski dokument *Plan stroškov* oziroma po potrebi aktiviranje strokovnjaka iz področja računalniške forenzike, vendar pa Državna revizijska komisija glede navedenega pojasnjuje, da izvedba dokazov ne more nadomestiti manjkajoče trditvene podlage, saj ta služi dokazovanju zatrjevanih (konkretnih in določnih) pravno relevantnih dejstev, ne pa dopolnjevanju pomanjkljive trditvene podlage. Vlagateljeva dolžnost je namreč, da v zahtevku za revizijo najprej določno navede pravno relevantna dejstva (trditveno breme) in za tem tudi predlaga dokaze z namenom, da ta dejstva potrdijo (dokazno breme), v obravnavani zadevi pa vlagatelj ni navedel nobenih

pravno relevantnih okoliščin, na podlagi katerih bi bilo mogoče izpeljati zaključek, da je naročnik po poteku roka za oddajo ponudb posegel v dokument, v katerem so opredeljena zagotovljena sredstva.

V obravnavani zadevi je vlagatelj predlagal tudi izvedbo ustne obravnave, vendar je Državna revizijska komisija njegov predlog zavrnila. Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ni predlagal izvedbe ustne obravnave, zaradi česar pogoj za njeno obvezno izvedbo ni podan (gl. tretjo poved iz prvega odstavka 35. člena ZPVPJN v povezavi z drugo povedjo iz prvega odstavka 35. člena ZPVPJN). Čeprav lahko Državna revizijska komisija, skladno s prvo povedjo 35. člena ZPVPJN, na pobudo vlagatelja (ali naročnika ali na lastno pobudo) izvede ustno obravnavo z namenom pridobitve natančnejših pojasnil o dejanskih okoliščinah, od katerih je odvisna odločitev v revizijskem postopku, pa Državna revizijska komisija ugotavlja, da je dejanske okoliščine, dejansko stanje in pravna dejstva, relevantna za sprejem odločitve v obravnavani zadevi, mogoče pravilno in popolno ugotoviti na podlagi dokumentacije iz postopka javnega naročanja in predrevizijskega postopka, ne da bi bilo treba izvesti še ustno obravnavo.

Ne glede na zgoraj navedeno pa Državna revizijska komisija na tem mestu še dodaja, da je vpogledala v dokumentacijo postopka, ki se je pred Državno revizijsko komisijo vodil pod št. 018-094/2022, predvsem v dokument *Plan stroškov* in dokument *Izračun ocenjene vrednosti javnega naročila* ter ugotovila, da sta oba dokumenta identična dokumentoma, ki sta bila Državni revizijski komisiji odstopljena v okviru predmetnega postopka.

Ob vsem doslej navedenem je treba vlagateljev očitek o tem, da njegova ponudbena cena dejansko ne presega zagotovljenih sredstev naročnika oziroma da je naročnik višino zagotovljenih sredstev naknadno prilagodil tako, da so nižja od vrednosti vlagateljeve ponudbe, s čimer naj bi želel zgolj zavrniti ponudbo vlagatelja, zavrniti kot neutemeljen. Naročniku zato ni mogoče očitati, da je kršil določila ZJN-3, ko je na podlagi ugotovitve o preseganju zagotovljenih sredstev vlagateljevo ponudbo zavrnil iz postopka kot nedopustno.

Na podlagi zgoraj navedenega gre zaključiti, da naročniku ni mogoče očitati kršitev, ki jih v zahtevku za revizijo zatrjuje vlagatelj. Državna revizijska komisija je zato, na podlagi 1. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo ter v opredelitvi do navedb naročnika uveljavljal povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva.

Ker vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povračilo stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk: Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:

Marko Medved, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (eRevizija):

- naročnik,
- pooblaščenec vlagatelja,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu